

Stacja I Pan Jezus na śmierć skazany

Słowo, przyszło do swojej własności a swoi Go nie przyjęli. Bóg, przed którym nie ma rzeczy ukrytych, wiedząc, że Jego Jednorodzony Syn zostanie zabity, nie zmienia swej woli i rodzi się w osobie Jezusa Chrystusa, który mówi: *Ja się narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie.* Jezus Chrystus, w duchu miłości i jedności z Ojcem, z własnej woli wypełnia wolę Ojca, która przez mękę i śmierć krzyżową objawi chwałę Boga w zmartwychwstaniu, a nam wskaże drogę do życia wiecznego.

Stacja II Pan Jezus bierze krzyż na swoje ramiona

Syn Boży podobny do nas we wszystkim oprócz grzechu, staje się dla nas grzechem. Baranek bez skazy przyjmuje na Siebie wszystkie grzechy, jakich człowiek dokonuje, kiedy odrzuca Boże przykazania, kiedy odwraca się od Prawdy objawionej przez Chrystusa i lekceważy świat niewidzialnych duchów, w którym rozgrywa się prawdziwa walka o nasze zbawienie

Stacja III Pierwszy upadek Pana Jezusa

Od chwili ofiarowania Siebie w Wieczerniku, a później w Ogrodzie Oliwnym – Pan Jezus umocniony pragnieniem wypełnienia woli Ojca, z gotowością i pokorą przyjmuje na Siebie wszystkie haniebne czyny oprawców, i wszystkich innych jakich dopuszcza się człowiek w dziejach rodzaju ludzkiego. Syn Boży nie sprzeciwia się niczemu, nie broni swego, lecz wyężdżając wszystkie swe siły podnosi się z upadku i w milczeniu podąża do ostatecznego celu – do spotkania z Ojcem.

Stacja IV Pan Jezus spotyka Matkę swoją

Na swej ostatniej ziemskiej drodze Jezus dostrzega postać swej Matki. Spotykają się dwie najdroższe sobie i Bogu osoby: Jezus i Jego Matka, Niepokalana Dziewica. Swą boleścią dzieli się z ziemską Matką odwieczna Miłość, która wybrała Maryję mieszkanie Ducha Świętego. Niepokalaną Maryję, najczystsza z niewiast dotyka ohyda grzechu w okrucieństwach zadawanych Synowi Bożemu. Oboje składają ze swego życia ofiarę za nas Panu Bogu, aby Jego chwała przenikała wszystkie wydarzenia życia każdego z nas.

Stacja V Szymon z Cyreny pomaga nieść krzyż Panu Jezusowi

Szymon z niechęcią wypełnia wolę żołnierzy, którzy przymuszają go do pomocy. Nie zdaje sobie sprawy, że nawet niechętnie wypełnianie woli Bożej przyniesie mu nagrodę – łaskę wiary. Teraz jednak, brak wewnętrznej zgody, czyni go niewolnikiem. Jezus najlepiej zna serce i myśli Szymona. Zna jego i nasze słabości! Syn Boży z miłością ogarnia Szymona, a w nim każdego, kto nawet z niechęcią niesie pomoc bliźniemu. Bóg pragnie dla nas wolności, która niesie radość z pełnienia woli Bożej.

Stacja VI Weronika ociera twarz Panu Jezusowi

Każde dobro pochodzi od Boga. Czyn Weroniki, wrażliwej na Boże natchnienia, wyraża jej szczerą chęć współpracy z Bożą łaską i jest wyrazem pełnienia woli Bożej. W jej zatroskaniu i dobroci odbija się miłość

i miłosierdzie Boga, który pozostawia na chuście swoje święte Oblicze. Ponieważ my, sami z siebie, nic uczynić nie możemy, prosimy Ducha Świętego, abyśmy odpowiadając na Bożą łaskę, z pragnieniem pełnienia woli Bożej mogli powiedzieć: *Studzy nieużytecznymi jesteśmy, wykonaliśmy to, co nam polecono.*

Stacja VII Pan Jezus upada po raz drugi

W krzyżu Chrystusa dostrzeżmy nasze grzeszne upadki, kiedy w różnych sytuacjach i okolicznościach wybieramy łatwiejsze rozwiązania, bo uważamy, że mamy prawo do uniknięcia dodatkowych trudów, do zadbania o własny interes i do obrony własnego egoizmu. Jezus w swej mądrości Bożej przenika twarde opoki naszych serc z pragnieniem obdarzenia nas Swą mocą. Mobilizuje wszystkie siły, aby powstać i iść w stronę śmierci. Pragnie nas przekonać, że pełnienie woli Ojca prowadzi do zwycięstwa.

Stacja VIII Pan Jezus spotyka płaczące niewiasty

Płaczące niewiasty to prawda o nas samych. My też płacemy, kiedy niewiele z życia rozumiemy i sprowadzamy życie do uczuć, które nierozpoznane i nieuporządkowane wiodą nas do zguby. Wtedy Pan Bóg do nas mówi: *Nie płaczcie...* Wpatrzeni w krzyż Chrystusa cierpliwie i ofiarnie szukajmy Bożej mądrości, której nas naucza nasz Mistrz. Naśladujmy Go, nie płaczmy, lecz pragniemy jak On pełnić wolę Ojca. Szukajmy odpowiedzi na tajemnicę cierpienia w naszym życiu. Prośmy, aby Duch Święty napełnił nas swym światłem i uczynił przyjaciółmi Jezusa.

Stacja IX Trzeci upadek Pana Jezusa

Są takie upadki w naszym życiu, które nam trudno sobie wybaczyć. Tajemnica grzechu spotyka się z tajemnicą odkupienia. Cierpienie odnajduje swe miejsce w miłosiernej i niezgłębionej miłości Boga. Słabość krzepnie i na nowo wzrasta w ludzkich sercach pragnienie Boga. Ludzka niewola odzyskuje wolność i podąża w stronę wiary. Ostatni upadek i ostatnia szansa na powstanie... na drodze zbawienia Jezus odnajduje bezsilnych i upadłych. Pragnie swoim powstaniem umocnić ich wolę do powstania.

Stacja X Pan Jezus z szat obnażony

Stawać się gołym, to uwalniać się od przywdziewania różnych masek przed Bogiem i ludźmi. Obnażyć się, to wyrzec się pychy, kłamstwa, pozorów, egzaltacji i próżności. W darze dawania siebie innym, trzeba nam zaprzeć się siebie i zapomnieć o sobie. Darmo dostaliście –darmo dawajcie! Czy potrafisz bracie i siostrzo tak obnażyć się przed Bogiem, aby w swej wolności powiedzieć Bogu: *oto jestem, pragnę pełnić Twoją wolę Boże!*

Stacja XI Ukrzyżowanie Pana Jezusa

Miłość ukrzyżowana, miłość ofiarna, miłość czysta i ogołocona. Miłość okradziona, zhańbiona, sprofanowana i wykorzystana. Cierpienie Jezusa, ból świętych rąk i nóg przybijanych gwoździami do krzyża wyznacza granice nienawiści i zła. Tajemnica grzechu i cierpienia odnajduje swe miejsce w dziejach zbawienia dokonanego przez Jezusa i w Jezusie. On przemienia obraz tego świata. My, przez

chrzest zanurzeni w życiu Trójjedynego Boga, po to zostaliśmy przygotowani do pełnienia woli Bożej i ofiarowania swego życia Bogu, abyśmy i my w cierpieniach mieli udział chwalebny dziele zbawienia.

Stacja XII Śmierć Pana Jezusa

Ojcie, w Twoje ręce oddaje Ducha mego – słowa Pana Jezusa są źródłem nadziei wszystkich umierających. Tajemnica śmierci nierozłącznie związana z grzeszną naturą człowieka spotkała się z miłosierdziem Boga. W śmierci Syna Bożego, odwieczny wróg - śmierć - zostaje pokonana!

Memento mori – pamiętaj o śmierci – niech zawsze przypomina błogosławioną radość spotkania z miłosiernym Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Jednego bądźmy pewni – śmierć przyjdzie! Oby zastała nas czuwających i przygotowanych na przejście do życia wiecznego.

Stacja XIII Zdjęcie z krzyża.

Ziemią codzienność przenika Duch Bożej miłości, której często nawet nie zauważamy uznając rzeczywistość za szarą, smutną i nijaką. Żyjemy jakbyśmy pomarli! Zanurzeni w doczesności uznajemy pierwszeństwo rozumu i realizujemy swe życie wedle swych zracjonalizowanych potrzeb.

Matka obejmująca ramionami zdjęte z krzyża Ciało Syna Bożego i wypatruje miłosierdzia Bożego dla wątpiących i obojętnych wobec ludzkiej niedoli grzechu i śmierci. Ludzka wola otwarta na miłość jest ocaleniem życia.

Stacja XIV Pogrzeb Pana Jezusa

Zabrali więc ciało Jezusa i obwiązali je w płótna razem z wonnościami, stosownie do żydowskiego sposobu grzebania. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym jeszcze nie złożono nikogo. Tam to więc, ze względu na żydowski dzień Przygotowania, złożono Jezusa, bo grób znajdował się w pobliżu.

Wszchemocną miłość Bóg daje nam poznać przez Jezusa. On przez mękę, śmierć i zmartwychwstanie otworzył bramy zbawienia każdemu, kto w Niego uwierzy.

Stacja XV Zmartwychwstanie – chwała Boga Trójcy Jedynego

On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, (...)Dlatego też Bóg Go nad wszystko wywyższył i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięto się każde kolano istot niebieskich i ziemskich i podziemnych.

I aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest PANEM - ku chwale Boga Ojca.

Chwała Boga w tych, którzy uwierzyli w Jezusa i przyjęli Jego Naukę. *Albowiem to Bóg jest w was (nas)sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą.* Duch Boży nas umacnia i prowadzi do radości życia wiecznego.